

Pondelok v 3. týždni v adventnom období

Rozjímanie na pondelok
tretieho adventného týždňa.
Navrhované témy sú: rozjímať
nad Svätým Písmom: svetlo pre
našu cestu; Boh je prítomný v
srdciach, ktoré ho hľadajú v
spravodlivosti; láska k pravde je
charakteristická pre Kristových
učeníkov.

16.12.2024

PROROCI ohlásili Mesiáša a vďaka ich
slovám izraelský ľud intenzívne
očakával a túžil po jeho príchode:

„Národy, čujte slovo Pánovo;
ohlasujte na ďalekých ostrovoch“[1].
V mnohých prípadoch však vidíme,
že ľudia prehliadali prorocké
posolstvá a tým, že ich neprijali, sa
len ťažko vyhli vlastnej skaze.
Významný je v tomto smere príbeh
Baláma, pohanského veštca, ktorého
nepriateľský izraelský kráľ požiadal,
aby prekliat Boží ľud. Naplnený
Pánovým duchom Balám ignoruje
kráľovský nátlak a trikrát požehnáva
vyvolený ľud: „Jak krásne sú, Jakub,
stany tvoje, tvoje príbytky,
Izrael!“ (Nm 24, 5). Balámov koniec je
tragický, pretože zomrie rukou
samotných Izraelitov.

Balám vo svojom prorocke
symbolizuje príchod Mesiáša ako
hviezdu, ktorá vyjde z Izraela:
„Hviezda vychádza z Jakuba“ (Nm 24,
17). Spasiteľ zostúpi ako „veľké svetlo
na zem“[2]. O niekoľko storočí neskôr
to bolo práve svetlo hviezdy, ktoré
nasmerovalo cestu mudrcov, ktorí v

ňom objavili posolstvo spásy. Hviezda ich viedla k „malému plamienku zapáleného v noci: ku krehkému novorodeniatku v tichu sveta“[3]. Hoci hviezdu videli všetci, nie všetci pochopili jej význam. V dnešnej modlitbe odvážne prosíme: Pane, „svetlom svojho Syna, ktorý nás prišiel navštíviť, osvieť temnoty našich srdc“[4]; daj nám potrebnú jasnosť, aby sme objavili význam všetkých týchto udalostí v osobnom, intímnom živote každého z nás.

V knihe Numeri sa hovorí, že Balám je „muž s prenikavým zrakom“ lebo „načúva slová Božie a hľadá na tvár Všemohúceho“ (Nm 24, 15-17). V tichom rozjímaní nad zjaveným slovom nachádzame svetlo pre našu každodennú cestu. „Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch“ (Ž 119, 105). V Písme sa učíme čítať aj svoj vlastný život. Svätý Josemaría nás povzbudzuje: „Vo svätom texte

nájdeš Ježišov život — mal by si tam však nájsť aj svoj vlastný. (...) Preto každý deň vezmi do ruky Evanjelium, čítaj ho a ži ho ako konkrétnu normu“[5].

KÝM JEŽIŠ pri jednej zo svojich častých návštev chrámu vyučuje pútnikov, ktorí ho prišli počúvať, objavia sa authority - veľkňazi a starší, t. j. laickí členovia sanhedrínu - s úmyslom vyskúšať Pána. Hnevajú sa na neho okrem iného aj preto, že požíva autoritu nad ľuďmi, ktorú mu neudelila ustanovená moc. „Akou mocou toto robíš? A kto ti dal túto moc?“ (Mt 21, 23). Nepýtajú sa z úprimnej zvedavosti, jednoducho sa im Majstrovo kázanie nepáči a búria sa, pretože zástupy ho nadšene nasledujú.

Ako sme videli pri iných príležitostiach, aj teraz Ježiš pozná úmysly ich srdc. Správajú sa dvojtvárne, predstierajú, nemajú jasno. Kladú mu dvojznačnú otázku, hoci v skutočnosti chcú, aby Ježiš raz a navždy povedal, či je Mesiáš. V každom prípade to nechcú priznať a konajú so zlou ľstivosťou. Nie je prekvapujúce, že ich Majster necháva bez odpovede, pretože „Ježiš totiž nepotrebuje vypočítavé chytráctvo a krutosť chladných srdc, honosnú a pritom tak prázdnu krásu. Náš Pán si váži radosť mladého srdca, jednoduchý krok, prirodzený hlas, čisté oko a sluch pozorný k jeho slovám plným nehy. Takto kraľuje v ľudskej duši[6]“.

Boh je prítomný v srdciach, ktoré ho úprimne hľadajú. „Kto kráča bez úhony, tomu ukážem Božiu spásu“ (Ž 50, 23). Ježiša dojme dieťa, ktoré pristupuje s jednoduchosťou, malomocný, ktorý ukazuje svoje

rany, slepec, ktorý kričí bez strachu, čo povedia ľudia, alebo mýtnik, ktorý vylezie na strom, aby ho lepšie videl. Inými slovami, srdcia, ktoré sa neskrývajú za faloš. „Kresťan by mal byť hodnoverný, pravdivý a úprimný vo všetkom, čo koná. Jeho život by mal vyžarovať jediného ducha — Kristovho. Ak by mal byť niekto na svete skutočne dôsledný, tak je to kresťan, pretože mu bol zverený dar pravdy (Porov. Lk 19, 13), ktorá nás vyslobodí (Porov. Jn 8, 32) a tento dar by mal prinášať ovocie“[7].

„KTO ti dal túto moc?“ pýtajú sa ho. A Učiteľ odpovedá otázkou: „Aj ja sa vás na niečo spýtam. Ak mi odpoviete, i ja vám poviem, akou mocou toto robím. Odkiaľ bol Jánov krst? Z neba, či od ľudí?“ (Mt 21, 24-25). Týmito slovami Ježiš stavia autority pred pravdu a zároveň

chváli Jána. Hoci sa ľudia hrnuli k Jordánu, aby sa dali pokrstiť, authority nepočúvali jeho posolstvo o obrátení a pokání. Vodcovia ľudu nevedia, ako reagovať na Ježiša, pretože im chýba otvorená náklonnosť k pravde. V skutočnosti sa usilujú len o súhlas ľudu. Zvažujú ťažkosti, ktorým by mohli čeliť, keď povedia to či ono - bolo to z neba... bolo to od ľudí... - a nenachádzajú východisko, ktoré by ich oslobodilo od kompromisov: „Nevieme“ (Mt 21, 27).

Stretnutie s pravdou si vyžaduje postoj otvorenosti a prijatia. S kresťanskou pravdou sa stretávame len vtedy, ak ju slobodne milujeme. Krstiteľ bol vo svojej odvahe a pokore odvážnym svedkom pravdy. Dôsledný postoj nemusí viesť k ľahkej ceste. Pravda je však sama osebe láskavá a má obrovskú príťažlivú silu. Na to, aby sme ukázali „jas pravdy“^[8], je najprv potrebné vynaložiť úsilie na jej neustále a

úprimné hľadanie, aby sme ju mohli poznať a kontemplovať. Ak pravdu skutočne milujeme, ak preniká hlboko do nášho vnútra, aby nás zmenila, je ľahšie vyjadriť ju darom jazykov a zviditeľniť ju. Prejaviť láskavosť pravdy je úlohou kresťanov.

Kristus povedal sám o sebe: „Ja som pravda“ (Jn 14, 6). Preto vašeň, s ktorou hľadáme a odovzdávame pravdu je pre nás radostnou úlohou. „Už pred mnohými rokmi som s úplnou jasnosťou spoznal zásadu, ktorá nikdy nestratí svoju platnosť: prostredie spoločnosti, ktorá sa odvrátila od kresťanskej viery a morálky, potrebuje nový spôsob života a ohlasovania večnej pravdy Evanjelia: v samom jadre spoločnosti, sveta, majú Božie deti svojimi cnosťami žiarieť ako lampy v temnote — *quasi lucernae in caliginoso loco*“[9]. V spoločnosti Panny Márie a svätého Jozefa

kráčame smerom k Betlehemu. Po
ich boku sa môžeme učiť tej
priamosti srdca, s ktorou obaja
hľadali Boha v malých i veľkých
pravdách svojho bežného sveta.

[1] Úvodný spev, pondelok tretieho
týždňa v adventnom období (Jer 31,
10).

[2] Porov. Alelujový verš, 25.
decembra Narodenie Pána, Omša vo
dne.

[3] Benedikt XVI, *Homília*, 6-I-2008.

[4] Modlitba dňa, pondelok tretieho
týždňa v adventnom období.

[5] Svätý Josemaría, *Vyhŕňa*, bod 754.

[6] Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*,
bod 181.

[7] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 141.

[8] Svätý Ján Pavol II, encyklika *Veritatis splendor*, bod 1.

[9] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 318.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/pondelok-v-3-tyzdni-v-
adventnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/pondelok-v-3-tyzdni-v-adventnom-obdobi/) (03.03.2026)